

efter lidt er man steget til 8,000, 10,000 og nu op til 12,000 Kr., hvad man begrundet med den Højkonjunktur, vi har paa Landejendomme og for Resten ogsaa paa Husmandshuse, saaledes at nu vil de 12,000 Kr. omtrent sige det samme som 4,000 Kr. tidligere. Det er dog vistnok lidt for højt regnet, og Begrundelsen er heller ikke saa god, fordi denne Højkonjunktur meget let kan afløses af en betydeligt lavere, og saa staar vi der. Til Trods for, at egentlig alle de ærede Talere har nævnt, at det var meget betænkeligt at gaa saa højt op, og at det var udenfor den Ramme, Loven egentlig havde fra Begyndelsen, siger man dog nu, ligesom man sagde sidste Gang: Ja, vi har megen Betænkelighed, men alligevel, for denne Gang gaar vi med. Jeg tror, man sagde noget lignende, da der var Tale om at gaa op fra 8,000 til 10,000 Kr. Det forekommer mig imidlertid, at nu burde man sige Stop. Naar man er oppe paa 10,000 Kr., er det tilstrækkeligt, forekommer det mig, og det er, som ogsaa nævnt af de andre ærede Talere, ogsaa af den Grund tilstrækkeligt, at man ellers kommer ganske udenfor det, som var Lovens Mening, nemlig at hjælpe Husmændene, Husmandshuse, til at faa Kredit. Nu er det i Virkeligheden for en stor Del Villaejere og den Slags Folk, som faar de Begunstigelser, man giver gennem denne Kreditforening. Og naar man siger, at man kunde naturligvis tage nogle Begunstigelser bort ved ikke at refundere Taksationsomkostningerne, for saa vidt en Ejendom ikke har Jordtilliggende, saa bliver det vist meget vanskeligt at finde et Skel, for ogsaa disse Villaejendomme har jo et Jordtilliggende. Det forekommer mig at være vanskeligt at trække en Grænse der. Som sagt, ligesom de øvrige Talere har ogsaa jeg min Betænkelighed ved at gaa op til 12,000 Kr.; men min er fastere, for saa vidt det forekommer mig, at jeg maa tilraade det høje Ting og det Udvalg, som forhaabentlig nedsættes, at blive staaende ved det nuværende og ikke at gaa videre.

Jeg maa ogsaa give den ærede sidste Taler (Brandes) Ret i hans Anker med Hensyn til Amortisationen, som man nu nedsætter. Jeg tror ikke, det vil være i Laantagernes velforstaaede Interesse. Jeg ser meget vel, som det ogsaa er anført i Folketinget, at der kunde være nogen Rimelighed i det, idet de andre Kreditforeninger har denne Begunstigelse, om man vil kalde det saa, at de kan udstrække Amortisationen over 60 Aar i Stedet for 45; det er

maaske i Virkeligheden ikke nogen Begunstigelse. Men jeg tror ikke, Konkurrencen bliver sværere for Husmandskreditforeningerne, fordi de bliver staaende ved de 45 Aar, for de har saa mange andre Begunstigelser, som efter min Mening vil gøre, at man søger hen til dem.

Naar man endelig har forandret Maksimumsgrænsen for Udlaan til 55 pCt., har de ærede Talere Ret i, at i og for sig kommer det væsentlig an paa Vurderingerne; men alligevel tror jeg, man skal være varsom med at gaa op til de 55 pCt. Vi er jo nu, som jeg før sagde, i en Højkonjunktur, og selv om det kunde gaa i nogen Tid, kan der komme Tider, hvor det vil blive for højt. Vi er alle enige om, at Vurderingsforretningerne ikke er saa solide, som de burde være, og de Udtalelser, der faldt om, at man burde se at komme til faste Vurderingsregler for alle den Slags Tilfælde, giver jeg det ærede Medlem (Johnsen) nogen Ret i. Men hvor meget det vilde gavne, og hvorvidt det er muligt overhovedet at komme til faste Vurderingsregler, som vilde bidrage til, at man fik virkelig rigtige Vurderinger, er dog tvivlsomt. Vurderingerne beror i høj Grad paa Vurderingsmændenes Skøn. I mange Tilfælde er det jo saaledes, at naar en Mand skal have et Laan paa 5,000 Kr., saa søger man at faa Ejendommen saa højt vurderet, at han ogsaa kan faa de 5,000 Kr. Saaledes har det været, saaledes er det, og saaledes er jeg bange for, at det vil vedblive at være, selv om man faar andre Regler.

Hvad angaar det, som er bestemt angaaende Refunderingen af de med Taksationen forbundne Omkostninger, forekommer det mig, at Lovforslaget er en Forbedring, og jeg synes, at man burde gaa med dertil. Man har, som den højtærede Minister sagde, forandret dette Forhold paa Finansloven paa Grund af Finanslovkommissionens Udtalelser derom. Hvorvidt det er det korrekte, og hvorvidt det kan staa for en nøjere Prøve, skal jeg dog lade staa ved sit Værd.

Det forekommer mig, at dette Forslag vil bidrage til at gøre Konkurrencen mellem Kreditforeningerne endnu større, end den tidligere har været. Det blev ogsaa nævnt i Folketinget, at Grænsen nu var meget flydende. Hvis man gik op med Vurderingssummerne for Husmandskreditforeningernes Vedkommende til 12,000 Kr., vilde Konkurrencen ved Kreditforeningen i Herning blive stærkere og stærkere, og det tror jeg er rigtigt. Om man kan finde